

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 3T/4/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6725010012
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Kollár
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2025:6725010012.15

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen na hlavnom pojednávaní konanom dňa XX.XX.XXXX v konaní pred samosudcom JUDr. Martinom Kollárom v trestnej veci obžalovaného A. B. pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a iné takto

rozhodol:

Obžalovaný A. B. C. D. E. F., nar. XX.XX.XXXX vo G., trvale bytom H., E. XXX, t. č. vo väzbe v ÚVV Banská Bystrica, občan Slovenskej republiky,

je vinný,

že

dňa XX.XX.XXXX v čase okolo XX.XX hod. v meste G. na ul. I. pred J. E. K. fyzicky napadol poškodeného L. M. nad schodmi vedúcimi do J. K., tak že odzadu pristúpil k L. M., s ktorým sa vzájomne udierali rukami do rôznych častí tela a pritom sa skotúlali dole schodmi na chodník pred J. K., kde ostal obvinený na vrchu a poškodený L. M. na zemi pod obvineným, na čo L. M. obvineného zhodil zo seba a postavil sa a obvinený nožom porezal poškodeného L. M. na pravom uchu, následne L. M. prišiel na pomoc N. E., ktorý chcel konfliktu zabrániť a chytil obvineného, ktorý ho však štyrikrát bodol nožom, a to dvakrát do oblasti brucha a dvakrát do oblasti ramien a napokon prišiel na miesto aj J. E., ktorý chcel zabrániť bitke a odzadu chytil obvineného a chcel ho z miesta odtrhnúť, na čo sa mu obvinený zo zovretia vymanil a jedenkrát ho bodol nožom do oblasti chrbta, čím takto svojím konaním spôsobil poškodeným

N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., nepenetrujúcu ranu brušnej steny v pravom podbrušku, nepenetrujúcu ranu brušnej steny v ľavom podbrušku, bodnú ranu hornej časti ľavého ramena a bodnú ranu pravého pleca s dobou liečenia a práceneschopnosti je 2 týždne, čím boli priamo ohrozené dôležité orgány (hrubé črevo, tenké črevo, cievy okružia, nadobličky, obličky, obličkové panvičky a močovody) a veľké cievy (ramenná tepna, pazuchová tepna) a pri mierne vyššej intenzite mohlo dôjsť k penetračnej rane brušnej dutiny spojenej s krvácaním alebo ťažkými infekčnými komplikáciami,

L. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., O. P. XXX/X, izolovanú ranu pravej ušnice s potrebou jednorazového ošetrovania bez práceneschopnosti a

J. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G., Q. H. XXX/X, izolovanú nepenetrujúcu bodnú ranu pravej zadnej časti hrudnej steny s dobou liečenia 12 dní, pričom pri vyššej intenzite mohlo dôjsť k prieniku predmetu do hrudnej dutiny a poraneniu pohrudnice a otvoreniu pohrudnicovej dutiny s kolapsom pľúcneho tkaniva so vznikom pneumothoraxu,

t e d a

dopustil sa fyzicky verejne a na mieste verejnosti prístupnom výtržnosti tým, že napadol iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách,

dopustil sa konania, ktoré bezprostredne smerovalo k dokonaniu trestného činu a ktorého sa dopustil v úmysle inému úmyselne spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví, pričom k dokonaniu trestného činu nedošlo,

č í m s p á c h a l

prečin výtržníctva podľa § 364 odsek 1 písmeno a), odsek 2 písmeno b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona a § 127 ods. 12 Tr. zákona,

zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 odsek 1 Trestného zákona v štádiu pokusu podľa § 14 odsek 1 Trestného zákona ako opakovaný zločin podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona s použitím § 37 písm. h), m) Tr. zákona, § 38 ods. 3 Tr. zákona, § 41 ods. 1 Tr. zákona a § 46 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 (sedem) rokov nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd u k l a d á obžalovanému povinnosť nahradiť škodu poškodenému:

- J. G. Q., P. B., C. XX, IČO: XX XXX XXX vo výške 865,81 Eur.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku odkazuje poškodeného N. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom G. s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa XX.XX.XXXX bola na Okresný súd Zvolen podaná obžaloba na A. B. pre prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona a pre zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona pre skutok zo dňa XX.XX.XXXX.

Pre uvedené 2 trestné činy bolo pôvodne vznesené aj obvinenie vyšetrovateľom OR PZ OKP Zvolen dňa XX.XX.XXXX. Obžalovaný skutok v celom rozsahu poprel a poukázal na to, že sa skutku nedopustil; práve on mal byť osobou, ktorá mala byť napadnutá. Počas celého trestného konania, či už obžalovaný, alebo aj jeho obhajca poukazovali buď na rozpory vo výpovediach poškodených a svedkov, resp. na nezákonnosť vykonania niektorých dôkazov. Pokiaľ sa týka nezákonnosti dôkazov, bola namietaná okolnosť nevykonania rekognície. Obhajca v rámci záverečnej reči vypichol viaceré, podľa obhajoby podstatné, rozpory vo výpovediach poškodených a svedkov. Vo vzťahu k poškodenému L. M. bola namietaná okolnosť, že mal obžalovaný po útoku z miesta nasadnúť na sedadlo spolujazdca. Ďalej obhajoba namietala, že podľa svedka mal byť obžalovaný vo fyzickom konflikte s nejakou ženou, ale žiadna zo svedkýň túto skutočnosť nepotvrdila. Zároveň sa namietali okolnosti rozporov ohľadom skutočností, ktoré sa mali odohrať pred nemocnicou. Zároveň bola namietaná okolnosť rozporov z výpoveďou J. E. a N. E. v tom, že po skotúľaní sa s obžalovaným zo schodov, v čase keď obžalovaný mal byť na poškodenom, poškodený ho mal odkopnúť. U poškodeného J. E. bol namietaný rozpor oproti výpovedi z prípravného konania a to konkrétne skutočnosť, či videl alebo nevidel u obžalovaného nôž, ďalej sa namietala okolnosť farby auta, na ktorom mal obžalovaný odísť z miesta činu, kde poškodený uviedol skutočnosti o striebornej farbe. Poukazovalo sa na znalecký posudok č. 57/2024, z ktorého vyplynulo, že vznik zranenia nemožno vylúčiť ani ako náhodný. Poukázala na to, že rozpory poškodený odôvodňoval tým, že prvotné informácie mal sprostredkované. Vo vzťahu k výpovedi N. E. bola namietaná okolnosť, že poškodený nepotvrdil výpoveď J. E., že by ho mal registrovať na mieste činu. Spornou zostala skutočnosť, či poškodený mal fyzický konflikt s nejakou osobou, aj keď poškodený to poprel, ale svedkovia tvrdili opak. Obhajoba ďalej poukázala na to, že výpoveď svedkov, ktorí mali potvrdzovať skutočnosti tvrdené obžalovaným sa vo veľkej miere zhodujú aj s výpoveďami ostatných svedkov a aj s vecnými dôkazmi nájdenými na mieste činu. Ďalej sa namietala okolnosť, že svedkovia

nemuseli presne vidieť na miesto činu pre nedostatočné osvetlenie miesta činu. Obhajoba ďalej poukázala, že hodnovernosť výpovedí poškodených dokresľuje aj ich trestná minulosť a poukázali konkrétne na poškodených N. E. a L. M.. Obhajoba ďalej poukázala na to, že nebolo v konaní preukázané, že by zranenie poškodeného L. M. vzniklo úmyselným konaním, podobne vznik zranenia J. E. nebol objasnený. Nemožno podľa obhajoby dávať na ľarchu obžalovaného to, že mal úmyselne zraniť 3 osoby, keď sám po celý čas zotrval na tom, že on bol obeťou hromadnej bitky. Ďalej obhajoba poukázala na to, že síce sa našli dva nože, avšak ani jeden z nich sa nepodarilo spojiť so skutkom, ktorý sa kladie obžalovanému za vinu. S poukazom na rozpory vo výsluchoch svedkov, nebolo v konaní bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že by sa skutku dopustil obžalovaný a preto navrhla oslobodiť obžalovaného v zmysle § 285 písm. c) Tr. poriadku.

Obžalovaný okrem toho, že poprel spáchanie skutku a pôvodne vo veci nevypovedal, v rámci záverečnej reči súdu uviedol veľmi rozsiahle vyjadrenie, kde uviedol, že prokuratúra založila rozhodnutie na očividných klamstvách a zo strany prokurátora nebolo povedané nič, čo by vysvetlilo akým spôsobom sa prokurátor vysporiadal s okolnosťami, ktoré spochybňujú celé obvinenie. Prokurátor selektívne vyhodnocoval svedecké výpovede, žiadnym spôsobom nereagoval na vážne rozpory a vedome boli prehliadané svedecké výpovede, ktoré potvrdzujú, že on bol obeťou trestného činu. Takisto poukázal na nevykonanie rekognície a vyjadril názor, že ak by vykonaná bola, tak by nebol ani vzatý do väzby. Poukázal na svedectvo N. E. o tom, že útočník bol v bielom tielku a rovnako sa tak vyjadrila aj jeho družka L. E.. Podľa názoru obžalovaného nesúhlasí s tvrdením prokurátora, ktorý uvádzal, že rekognícia potrebná nebola. Poukázal na úradný záznam, podľa ktorého mala neznáma osoba použiť nôž proti trom osobám a malo sa tak stať pri rodinnom dome č. XX na ulici I. vo G.. Poukázal na to, že lekárske správy nie sú žiadnym dôkazom, ktorý by akýmkoľvek spôsobom preukazoval, že on je tou osobou, ktorá by tie zranenia poškodeným spôsobila. Obsah lekárskeho správ hovorí čisto len o tom, s akými zraneniami poškodení navštívili lekára a tvrdenie prokurátora, že lekárske správy potvrdzujú jeho vinu, je opätovne len ničím nepodložená hypotéza. Ďalej poukázal na to, že osoby na strane prokurátora, sú v príbuzenskom pomere a preto ich svedectvá sú také, že sa ho snažia vykresliť ako najhoršieho človeka. Následne sa obžalovaný rozsiahlo venoval rozporom vo výpovediach svedkov a poškodených a na základe týchto skutočností uvádzal, že ak má byť vina preukázaná bez pochybností, tak prebiehajúce trestné konanie to neumožňuje, lebo pochybnosti vykazujú takú intenzitu, že nie je možné ich vyhodnotiť inak ako klamstvá.

V rámci prípravného konania boli vypracované viaceré znalecké posudky, ktoré boli na hlavnom pojednávaní oboznámené podľa 268 ods. 2 Tr. poriadku.

Zo znaleckého posudku Znaleckej lekárskej organizácie, s.r.o. vyplýva, že poškodený N. E. utrpel 4 bodné rany a to nepenetrujúcu ranu brušnej steny v pravom podbrušku, nepenetrujúcu ranu brušnej steny v ľavom podbrušku, bodnú ranu hornej časti ľavého ramena a bodnú ranu pravého pleca. Rany boli s najväčšou pravdepodobnosťou spôsobené nožom a javia známky opakovaného útoku inej osoby. Je vylúčené náhodné poranenie. Nie je možné zistiť, v akom poradí rany vznikli. Nedošlo k priamemu poškodeniu dôležitých orgánov. Jednoznačne však došlo k priamemu ohrozeniu dôležitých orgánov a veľkých ciev. Pri mierne vyššej intenzite mohlo dôjsť k penetračnej rane brušnej dutiny, čo by poškodeného ohrozovalo buď krvácaním alebo ťažkými infekčnými komplikáciami vyplývajúcimi z poškodenia a otvorenia tráviaceho traktu. Potenciálne bolo ohrozené hrubé črevo, tenké črevo a cievy okružia, ranou v ľavom podbrušku boli ohrozené nadobličky, obličky, obličkové panvičky, močovody a veľké cievy. Ranami v oblasti ramien boli ohrozené veľké cievy, ramenná tepna a pazuchová tepna. Pri mierne inom smerovaní útoku mohli byť tieto cievy poškodené, čo by malo za následok závažné krvácanie. Doba liečenia a práceneschopnosti je 2 týždne. Poškodený L. M. utrpel izolovanú ranu pravej ušnice. Ranu mohlo veľmi dobre spôsobiť potiahnutie čepeľou noža po ušnici, ale nemožno vylúčiť ani náhodný vznik poranenia. Poranenie si vyžadovalo jednorazové ošetrovanie, po 5-6 dňoch je možné kryciu náplasť odstrániť. Poranenie si nevyžaduje práceneschopnosť. Nedošlo k priamemu ohrozeniu životne dôležitých orgánov. Poškodený J. E. utrpel izolovanú nepenetrujúcu bodnú ranu pravej zadnej časti hrudnej steny. Charakter rany je typický pre pichnutie nožom. Pri náhodnom náraze do čepele noža položené na zemi by nevznikli také poranenia, maximálne by došlo k poškodeniu odevu. Zranenie by mohlo byť spôsobené len pri zafixovanom noži. Pri vyššej intenzite mohlo dôjsť k prieniku predmetu do hrudnej dutiny a poraneniu pohrudnice a otvoreniu pohrudnicovej dutiny s kolapsom pľúcneho tkaniva, čím vzniká pneumothorax. Mohla byť zasiahnutá aj medzirebrná tepna a veľké cievy v medziplečnej dutine s následným krvácaním do pohrudnicovej dutiny. Doba liečby je 12 dní. Znalec sa zaoberal aj zraneniami

obvineného a konštatuje, že obžalovaný A. B. utrpel pomliaždenie nosa a ľavej nadočnicovej oblasti, povrchovú odreninu lakťa a odreninu v oblasti čela, povrchovú reznú ranu na stehne a povrchovú reznú ranu v oblasti vonkajšieho členka. Rezné rany mohli vzniknúť nožom, bodnutím a následným potiahnutím noža. Intenzita útoku nebola vysoká, rany mali malú hĺbku a dĺžku. Nemožno s istotou vylúčiť ani sebapoškodenie. Drobné pomliaždenia a odreniny boli spôsobené slabšími údermi inej osoby, prípadne v kombinácii s narazením pri páde.

Za znaleckú organizáciu bol na hlavnom pojednávaní vypočutý znalec N. N. P., ktorý potvrdil obsah a závery znaleckého posudku. Ďalej dodal, že zranenia všetkých 4 osôb opísal v posudku, pričom konštatuje, že poškodený N. E. utrpel 4 bodné rany na tele, a to: nepenetrujúcu ranu brušnej steny v pravom podbrušku, nepenetrujúcu ranu brušnej steny v ľavom podbrušku, bodnú ranu v hornej časti horného ramena a bodnú ranu v oblasti pravého pleca. Poškodený L. M. utrpel izolovanú reznú ranu pravej ušnice a poškodený J. E. utrpel izolovanú nepenetrujúcu bodnú ranu zadnej časti hrudnej steny vpravo a A. B. utrpel pomliaždenie v oblasti nosa, ľavej nadočnicovej oblasti tváre, povrchovú odreninu lakťa, odreninu čela, povrchovú reznú ranu na ľavom stehne a povrchovú reznú ranu v dolnej časti predkolenia. Pomliaždenia a odreniny A. B. boli zadokumentované fotografiami, ktorú sú prílohou k posudku. Povrchové pomliaždenia a odreniny A. B. mohli byť spôsobené slabšími údermi inej osoby, prípadne osôb alebo v kombinácii s pádom B. na zem pri napadnutí – napr. odrenina na lakti je typické pádové zranenie, mohlo ísť o útok viacerých osôb alebo aj jednej osoby, ale určite bol útok slabšej intenzity. Obžalovaný nemal známky útoku mnohých osôb vo vysokej intenzite. Rezné rany vznikli veľmi pravdepodobne pôsobením rezo-bodného nástroja. Zo zranení nie je možné určiť, či zranenia týchto osôb boli spôsobené tým istým nožom alebo iným. Pokiaľ sa jedná o flaky krvi na zemi, tak tieto mohli pochádzať z rán N. E., ale takisto mohli pochádzať z rany od J. E. alebo L. M., tiež aj z rán A. B.. Na otázku obhajcu, či je pravdepodobnejší vznik zranení u obžalovaného (nožom) konaním inej osoby, resp. či sa má jednať o samopoškodenie, znalec uviedol, že nie je možné vylúčiť ani jednu z verzií, verzie považuje za rovnocenné. Pokiaľ mal znalec vysvetliť spôsob zafixovaného noža pri zranení J. E., znalec uviedol, že teoreticky by to bolo možné pokiaľ by poškodený padal napr. na zem na chrbát a ten nôž by bol na tej zemi zafixovaný. Teoreticky je to možné aj pri tom, keby poškodený stál, ale je to veľmi málo pravdepodobné. L. M. mal reznú ranu pravej ušnice. Tento typ poranenia vzniká pri súčasnom pôsobení ťahu a mierneho tlaku ostrého predmetu, napr. noža, takže toto zranenie vzniká potiahnutím čepele noža po ušnici. Či vzniklo úmyselným konaním alebo neúmyselným konaním inej osoby nie je možné zo zranenia určiť. Na otázku obžalovaného, či je bežné, že útočník útočí vo vzťahu k poškodeného N. E. a spôsobí mu rany do tvaru štvorca, znalec uviedol, že je možné a pravdepodobné, že pri postavení útočníka a poškodeného tvárou v tvár mohol útočník takto zasiahnuť poškodeného 4-krát. Nie je bežné, že poškodený má 4 rany na tele, považuje sa to za opakovaný intenzívny útok nožom, ktorý nie je bežný. Nie je možné presne určiť, či zranenia boli spôsobené len jedným predmetom, prípadne viacerými, resp. aj dvomi rôznymi. Na otázku obžalovaného, či musel J. E. cítiť zranenie na chrbte, znalec uviedol, že mohol, ale ani nemusel. Pri bitke alebo ruvačke si poškodený uvedomí až následne, že bol zranený.

Znalkyňa N. N. Q. z odvetvia psychiatrie uvádza v znaleckom posudku, že u obžalovaného diagnostikovala v čase skutku poruchu psychiky a správania zapríčinené užívaním alkoholu, čo však nemalo vplyv na jeho rozpoznávací schopnosti. Ovládacie schopnosti boli ľahko znížené, z forenzného hľadiska nepodstatne. Obžalovaný si daný stav privodil sám, požitím alkoholu. U obžalovaného sú trvale prítomné poruchy – 1/ dissociálna porucha osobnosti a 2/ poruchy psychiky a správania zapríčinené užívaním viacerých psychoaktívnych látok, syndróm závislosti. Čo sa týka dissociálnej poruchy osobnosti, nejde o duševnú chorobu v medicínskom zmysle, ale o súbor povahových vlastností osobnosti, pričom osoba je ľahostajná k citom druhých, neschopná prispôbiť sa sociálnym a zákonným normám, prejavuje sa zvýšená agresivita a podráždenosť, trvalá nezodpovednosť, impulzivita, sklon k podvádaniu a luhaniu, chýbanie ľútosti a prežívania viny. Syndróm závislosti, ak sa už rozvinul, diagnostikuje sa trvalo, pričom sa môže jednať len o preukázanú abstinenciu. Pri diagnostikovaní syndrómu znalkyňa vychádzala z predchádzajúcich vyšetrení a lekárskeho správ, z ktorých okrem iného vyplýva, že obžalovaný počas nariadeného ústavného ochranného liečenia odmietal akúkoľvek liečbu a pre predpokladanú nespoluprácu považuje liečbu za neefektívnu. Znalkyňa nenavrhuje uložiť obžalovanému žiadne liečenie.

Predmetom znaleckého dokazovania z odvetvia daktyloskopie boli zaistené nože – otvárací nôž čiernej farby a vyskakovací nôž. Na nožoch neboli zistené žiadne daktyloskopické stopy. Rovnako tak na žiadnom z nožov nebola zistená prítomnosť krvi (ľudského hemoglobínu). Na biologickej stope zaistenej

pri ohliadke miesta činu bola identifikovaná prítomnosť DNA zhodnej s DNA obžalovaného, na ďalšej stope – topánkach zn. Q. nebola zistená prítomnosť biologického materiálu. Na veciach vydaných L. M., konkrétne na otváracom noži, bola zaistená jeho DNA.

V rámci vykonávania dokazovania boli na hlavnom pojednávaní oboznámené aj listinné dôkazy z prípravného konania postupom podľa § 269 Tr. poriadku :

- Zápisy o dychovej skúške z čl. 33-39
- Zápisnica o vydaní veci s fotodokumentáciou z čl. 401-404
- Zápisnica o ohliadke miesta činu s fotodokumentáciou z čl. 405-409
- Uznesenie OR PZ OKP Zvolen z čl. 410-411
- Výzvy na prehliadku tela z čl. 412-416
- Opatrenia podľa § 155 Tr. poriadku s fotodokumentáciou z čl. 417-429
- Opatrenie podľa § 155 z čl. 430-432
- Lekárske správy z čl. 433-448
- Výpisy z čl. 450-461
- Úradné záznamy z čl. 501-502.

Obžalovaný A. B. podľa záznamu o dychovej skúške mal dňa XX.XX.XXXX v čase o X:XX:XX nameranú hodnotu alkoholu v dychu 0,25 mg/l alkoholu v dychu. V ten istý deň o XX:XX:XX už nebol pod vplyvom alkoholu.

Zo zápisnice o vydaní veci zo dňa XX.XX.XXXX vyplýva, že v tento deň o XX:XX vydal L. M. 1 kus otvárací nôž R. farby o celkovej dĺžke 12 centimetrov a 1 kus vyskakovací nôž R. farby značky Benchmade o celkovej dĺžke 14 centimetrov. Obidva nože sú fotograficky zaznamenané tromi fotografiami, ako to vyplýva z fotodokumentácie z vydania veci v meste G., areál S. G..

Dňa XX.XX.XXXX v čase od XX:XX do XX:XX bola vykonaná ohliadka miesta činu G., ulica I. pri rodinnom dome číslo XX, pričom bolo zistené, že na asfalte chodníka sa nachádzali škvryny R. farby, z ktorých bola zaistená biologická stopa č.1 a to ster zo škvryny R. farby. Vo vzdialenosti 3 metre od konca betónového oplotenia J. E. K. v smere na sídlisko G. Q. sa nachádzala na krajnici topánka R. farby značky Q. zaistená ako vecná stopa č.2. Pri schodoch J. E. K. vo vzdialenosti 3 metre od rohu múrika bola zaistená vecná stopa č.3 - topánka R. farby značky Q.. Miesto bolo zadokumentované kriminalistickým technikom a to celkovo v počte 23 fotografií. Vecné stopy - topánky R. farby značky Q. boli dňa XX.XX.XXXX vrátené obžalovanému.

Na základe opatrenia zo dňa XX.XX.XXXX bolo vykonané fotografovanie tela a zranení obžalovaného, pričom bola vypracovaná aj fotodokumentácia k poraneniám obžalovaného v počte 17 kusov fotografií.

Z lekárskej správy S. P. G., P. zo dňa XX.XX.XXXX o XX:XX vyplýva, že poškodený L. M. bol ošetrený na chirurgickom urgente, kde uviedol, že bol napadnutý cudzou osobou, pichnutý nožom do oblasti pravého ucha a privezený RZP. Bola vykonaná revízia poranenia a bola kontaktovaná ambulancia ORL FDR Banská Bystrica, kde bolo dohodnuté ošetrenie na ich pracovisku, čo sa reálne uskutočnilo dňa XX.XX.XXXX o XX:XX.

Rovnako bol ošetrený poškodený J. E. a to v rovnakej nemocnici dňa XX.XX.XXXX o XX:XX, kde uviedol, že bol napadnutý na zábave a pichnutý do oblasti hrudníka v chrbtovej časti. Bola dokumentovaná rana cca 2 centimetre, bola vykonaná dezinfekcia rany aj so šitím a stehy mali byť vybraté po 10 dňoch v spádovej chirurgickej ambulancii. Dňa XX.XX.XXXX boli v nemocnici vo G. extrahované stehy poškodenému.

Poškodený N. E. bol privezený RLP dňa XX.XX.XXXX o XX:XX na Klinikú úrazovej chirurgie FNŠP FDR Banská Bystrica, kde bol hospitalizovaný až do XX.XX.XXXX. Pacient bol privezený po tom, čo bol okolo XX:XX bodnutý 4 krát nožom do oblasti ramien bilaterálne a brucha v oblasti ingvín bilaterálne. Bolo konštatované, že sa jedná o poranenie brucha a hrudníka bez hĺbkového poškodenia a bez lézie vitálnych orgánov, bez potreby chirurgickej revízie. V stabilizovanom stave bol prepustený do ambulantnej liečby. Následne sa dňa XX.XX.XXXX dostavil na chirurgickú ambulanciu v nemocnici vo G. na kontrolu. Ďalšia kontrola sa uskutočnila dňa XX.XX.XXXX vo G., kde boli extrahované stehy.

Takisto obžalovaný A. B. bol ošetrovaný na chirurgickom urgentne v nemocnici vo Zvolene dňa XX.XX.XXXX o XX:XX, kde bola konštatovaná rezná rana nad femorom cez fasciu do svalovej vrstvy s krátkym kanálom cca 1 centimeter pod fasciu s minimálnym krvácaním.

Pokiaľ sa týka nezákonnosti dôkazov, bola zo strany obhajoby namietaná okolnosť nevykonania rekognície. Prokurátor dôvodil tým, že rekognícia už v úvodných štádiách trestného stíhania nebola potrebná, pretože sa viacerí svedkovia (a je jedno, kto to konkrétne bol, ale vypovedali o tom svedkovia : L. E. – čl. 771, N. H. – čl. 798, T. E. – čl. 896) zhodli na tom, že páchatelom skutku mala byť osoba, ktorá bola privezená pred nemocnicu vo G., a ktorej osobná sloboda bola na základe týchto skutočností obmedzená, a tou osobou bol obžalovaný A. B.. Viacerí svedkovia pred nemocnicou vo G. opoznali auto, ktoré bolo na mieste činu a do ktorého obžalovaný pri odchode z miesta činu nastúpil /napr. svedkyňa N. H. čl. 798/. Úkon rekognície slúži na to, aby sa zistila totožnosť nejakej osoby alebo veci a za tým účelom sa má dotyčná osoba vyzvať, aby túto osobu opísala a až následne má byť tejto osobe ukázaná predmetná osoba. Jedná sa o ustanovenie § 138 Tr. poriadku, resp. § 126 Tr. poriadku. Keďže sa jedná o neopakovateľný úkon; pokiaľ nejaké osoby vopred vidia páchatel'a skutku, tento úkon je zbytočný a nepoužiteľný. Preto možno v tomto smere súhlasiť s postupom vyšetrovateľa a prokurátora, ktorí nevykonali resp. nenariadili rekogníciu. Ďalej súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ by mala byť rekognícia nezákonná a od tohto úkonu sa odvíjali ďalšie úkony trestného konania, tak potom by aj krajský súd pri rozhodovaní o väzbe netvrdil, že je dôvodné podozrenie zo skutku a bol by obžalovaného prepustený na slobodu.

Pokiaľ obžalovaný v rámci svojich vyjadrení poukazoval na rozpory vo výpovediach poškodených z prípravného konania zo dňa XX.XX.XXXX, tieto výpovede nie je možné rozporovať, nakoľko boli urobené ešte pred vznesením obvinenia a nemôžu byť použité pre rozhodovanie vo veci samej, či už pre uznanie viny alebo pre oslobodenie obžalovaného.

Súd ďalej poukazuje na to, že v zmysle § 278 ods. 1, 2 Tr. poriadku môže rozhodovať len o skutku, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Pokiaľ sa aj objavili výpovede svedkov o skutočnostiach, ktoré predchádzali skutku, resp. sa stali po skutku, tieto okolnosti neboli ani predmetom vznesenia obvinenia, ani predmetom obžaloby a na tieto súd neprihliadal. V tomto smere sa jedná hlavne o incident slovného charakteru medzi obžalovaným a N. H. a E. E. a tak isto aj okolnosť vyhrážania, resp. nevyhrážania sa obžalovaným pred nemocnicou vo G..

S tým súvisí aj okolnosť totožnosti skutku v zmysle § 278 ods. 1 Tr. poriadku a obžalovacia zásada, ktorá však neznamená, že medzi skutkom, ktorý je uvedený v obžalobnom návrhu a skutkom uvedeným vo výroku rozsudku musí byť úplná zhoda. Podstata skutku je určovaná účasťou obžalovaného na určitej udalosti popísanej v obžalobnom návrhu, z ktorej vzišiel následok porušujúci alebo ohrozujúci záujmy chránené trestným zákonom. Totožnosť skutku je zachovaná, ak je zachovaná jeho podstata. Pokiaľ v obžalobe bol skutok popísaný pomerne všeobecne, toto nebráni súdu rozhodnúť o predmetnom skutku.

V danej veci je skutok postavený na tej konštrukcii, že malo dôjsť k napadnutiu troch poškodených rôznym spôsobom, približne na tom istom mieste, pričom sú špecifikované jednotlivé zranenia u poškodených. V rámci úkonov či už prípravného konania, alebo konania pred súdom bolo vypočutých viacero svedkov a traja poškodení, ktorí sa vyjadrovali či už k jednotlivému alebo čiastočne hromadnému incidentu. Je potrebné prisvedčiť prokurátorovi, pokiaľ hodnotí skutok ako spáchaný v noci, za tmy, pred kultúrnym domom, v ktorom sa konala zábava. Z toho dôvodu boli viacerí účastníci incidentu, resp. aj očití svedkovia pod vplyvom alkoholu (L. M. čl. 601, N. E. čl. 610, L. E. o druhovi čl. 774; naopak svedkyňa N. H. nepožívala alkohol – čl. 802, hovorí však o L. M., T. E. odmietla požitie alkoholu a hovorí o požití alkoholu L. E. a N. E. – čl. 898), čo mohlo u nich spôsobiť čiastočné problémy so schopnosťami hlavne detailne vnímať a následne reprodukovať priebeh udalostí. V rámci výpovedí jednotlivých svedkov treba poukázať na to, že svedkovia, každý z nich sám o sebe, vnímali incident rôzne, hlavne pokiaľ sa týka o ich rodinných príslušníkov, tak isto nie všetci svedkovia videli všetky tri incidenty, niektorí svedkovia videli len časť incidentov, resp. sa vyjadrovali k udalostiam po skutku. Už v rámci prípravného konania a aj v konaní pred súdom obhajoba poukazovala na rozporné vyjadrenia či už poškodených alebo svedkov a aj celá záverečná reč obžalovaného a podstatná časť záverečnej reči obhajcu sa týkala hlavne týchto okolností. Je nepochybné, že na mieste incidentu sa pohybovalo množstvo osôb, navyše skutok sa mal

odohrať v noci, za tmy, na mieste s obmedzenou viditeľnosťou a to s prihliadnutím na počet a umiestnenie lúčov verejného osvetlenia. Je zrejmé, že skutok mal niekoľko etáp, ktoré sa uskutočnili v rýchлом slede za sebou a preto svedkovia nemuseli byť schopní vnímať tieto udalosti úplne presne a dvojnásobne u poškodených, ktorí boli pri skutku zranení. Je na mieste konštatovať, že pokiaľ sa aj vyskytli rozpory vo výpovediach jednotlivých svedkov a poškodených, neboli takého rázu, aby bolo možné konštatovať, že sa nimi nepodarilo preukázať skutok tak, ako je uvedené v obžalobe. V tomto smere dáva za pravdu súd obhajobe, že rozpory sa u svedkov a poškodených vyskytli. Z rozporov súd uvádza napr. u poškodeného L. M. tvrdenie, že obžalovaný mal nastúpiť na miesto spolujazdca do auta, že obžalovaný mal držať E. E. za vlasy, u poškodeného J. E. farba auta – I., sprostredkovaná informácia o noži, bitka obžalovaného s L. M. päšťami, u poškodeného N. E. okolnosti incidentu medzi obžalovaným a poškodeným L. M.. U svedkyne N. H. je to okolnosť údajného incidentu N. E. s N. B.. Takisto sa objavili u niektorých svedkov skutočnosti, že by obžalovaný mal byť v bielom tričku a bielych teniskách, pričom na druhej strane viacerí svedkovia tvrdili, že mal oblečené tmavé oblečenie, eventuálne sa spomína aj čierne tričko. Z fotografií, ktoré boli urobené po skutku, vyplýva, že obžalovaný mal mať tmavé oblečenie. Nie je však pochybné, pokiaľ poškodení vypovedali o tom, akým spôsobom mali byť poškodení na zdraví, pretože všetci ohľadom spôsobu, akým sa skutok mal stať, zotrvali na svojich výpovediach, uvádzali reálne skutočnosti ako a kým im boli spôsobené zranenia a v tomto smere nenastali u nich vážnejšie rozpory. Z výpovede poškodených a svedkov vyplýva súslednosť útokov, teda, že prvotným zraneným mal byť poškodený L. M., následne N. E. a potom aj J. E.. Všetci traja poškodení zhodne uvádzali (poškodený L. M. čl. 601, poškodený J. E. čl. 606, poškodený N. E. čl. 610), že konflikt mali len s obžalovaným a nie s inou osobou a že práve obžalovaný im spôsobil tieto zranenia. Takisto aj svedkovia uvádzali (svedkyňa L. E. na čl. 771 o N. E., svedkyňa N. H. na čl. 800), že neregistrovali iné konflikty poškodených než s obžalovaným. Len zo skutočnosti, že niektorí poškodení boli už v minulosti súdne trestní, nemožno bez ďalšieho predpokladať, že ich výpovede sú nehodnoverné. Zranenia poškodených z útokov sú objektivizované lekáarskymi správami (č. l. 433 – 448) a následne aj výsledkami znaleckého dokazovania Znaleckou lekáarskou organizáciou s.r.o., pričom závery znaleckého posudku potvrdil znalec N. N. P., ktorý u jednotlivých poškodených síce uvádzal aj iné možnosti zranenia, čo však poškodení pri svojich výpovediach vylúčili. Znalec tieto verzie považoval za rovnocenné, z čoho potom vyplýva, že prijal znalec za svoje aj to, že zranenia poškodených mohli vzniknúť aj spôsobom, ktorí popisovali jednotliví poškodení. Je zrejmé, že poškodení utrpeli zranenia, ktoré sú popísané v skutkovej vete obžaloby a tieto sporné nie sú. Znalec sa vyjadroval aj k otázke zranení obžalovaného, pričom uvádzal, že obžalovaný nemal známky útoku mnohých osôb vo vysokej intenzite, aj keď mohlo ísť o útok viacerých osôb, alebo aj jednej osoby, ale slabšej intenzity. Súd nespochybňuje, že zranenia obžalovaný pri incidente utrpel a znalec popísal aj aké druhy zranenia. Je vysoko pravdepodobné, že tieto zranenia, aj keď obžalovaný o tom vypovedal len čiastočne, vznikli až následne pri hromadnom incidente, ktorý je však predmetom vyšetrovania v inom prebiehajúcom trestnom stíhaní.

Súd sa vzhľadom na tvrdenia obžalovaného o tom, že práve on bol obeťou násilného konania voči nemu, zaoberal aj možnosťou, či sa nemohlo jednať z jeho strany o nutnú obranu v zmysle § 25 Tr. zákona. Na základe vykonaného dokazovania však takýto záver nie je možné prijať a to s prihliadnutím na skutočnosť, že obžalovaný nevysvetlil, kto konkrétne mal na neho útočiť, akým spôsobom a akým spôsobom sa mal obžalovaný brániť a preto nie je možné vyhodnotiť, či by sa aspoň teoreticky nemohlo jednať o konanie v nutnej obrane. Je však preukázané, že v čase začatia incidentu nebol obžalovaný napadnutý žiadnou osobou, nie to ešte nejakou presilou a pravdepodobne hromadný útok nastal až po tom, ako došlo k zraneniam jednotlivých poškodených. Obžalovaný je jediným, kto uvádza, že iniciátorom konfliktu mal byť L. M., zatiaľ čo ostatní svedkovia sa jednoznačne zhodli na tom, že iniciátorom bol práve obžalovaný. Žiadna osoba neoznačila inú osobu ako obžalovaného ako útočníka vo vzťahu k trom poškodeným. Navyše len obžalovaný bol niektorými svedkami videný s nožom v ruke (poškodený N. E. čl. 610, svedkyňa E. E. čl. 706, svedkyňa L. E. čl. 771 a 772, svedkyňa N. H. čl. 798). Navyše ani samotný obžalovaný neuvádzal v rámci svojej obhajoby osobu, ktorá by mala mať nôž v ruke. Aj keď je pravdou, že sa nepodarilo stotožniť typ, resp. druh noža, ktorým mali byť spôsobené zranenia, nie je sporné to, že práve obžalovaný mal mať nôž v ruke.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd potom kvalifikoval konanie obžalovaného ako prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. b) Tr. zákona a zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona. Je vykonaným konaním dokázané, že sa obžalovaný fyzicky, verejne a na mieste verejnosti prístupnom dopustil výtržnosti tým, že napadol iného a skutok spáchal na viacerých – troch osobách. Zároveň sa dopustil konania, ktoré smerovalo

k dokonaniu trestného činu v úmysle inému spôsobiť ťažkú ujmu na zdraví. V danom prípade sa jedná o ohrozenie vo vzťahu k poškodeným N. E. a L. M., pričom znalec N. P. konkretizoval, akým spôsobom bol ohrozený život a zdravie u týchto poškodených (u poškodeného N. E. dôležité orgány a veľké cievy a u poškodeného J. E. kolaps pľúcneho tkaniva, prípadne pneumothorax), preto skutok nebol posúdený aj ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 2 písm. a) Tr. zákona a to závažnejším spôsobom konania, keďže ohrozenie života mohlo nastať len u dvoch a nie troch osôb. Keďže sa jedná v osobe obžalovaného o páchatela, ktorý už bol v minulosti odsúdený pre zločin a to pre zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, 2 písm. b, c) Tr. zákona v konaní OS Banská Bystrica 5T 133/2012 (bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 8,5 roka do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia rozsudkom zo dňa XX.XX.XXXX, právoplatným dňa XX.XX.XXXX), je potrebné zločin ublíženia na zdraví posúdiť aj ako opakovaný zločin podľa § 38 ods. 3 Tr. zákona.

U obžalovaného A. B. sa jedná o osobu, ktorá bola doposiaľ 11x súdne trestaná, naposledy rozsudkom OS Zvolen 3T 27/2023 zo dňa XX.XX.XXXX v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici 4To 103/2024 zo dňa XX.XX.XXXX, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 15 mesiacov nepodmienečne do ústavu so stredným stupňom stráženia ako trest súhrnný.

Súd pri úvahách o druhu a výmere trestu riadil sa ustanoveniami § 34 Tr. zákona. Spoločenská nebezpečnosť konania obžalovaného spočíva v tom, že tento narušil právom chránený záujem štátu a spoločnosti na ochrane života a zdravia fyzických osôb, ako aj na ochrane pred trestnými činmi proti iným právam a slobodám. Súd u obžalovaného nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 Trestného zákona a dve priťažujúce okolnosti podľa § 37 písm. h), m) Trestného zákona (spáchanie viacerých trestných činov a odsúdenie v minulosti). Vzhľadom na spáchanie viacerých trestných činov súd potom ukladal úhrnný trest v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona. U obžalovaného sa jedná o spáchanie opakovaného zločinu v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona a to vzhľadom na konanie OS Banská Bystrica 5T 133/2012. Pokiaľ bolo konanie kvalifikované u obžalovaného ako opakovaný zločin v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zákona, zvyšuje sa dolná hranica trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom o jednu tretinu, teda tam, kde je základná trestná sadzba v rozmedzí 4 – 10 rokov, sa v dôsledku ustanovenia § 38 ods. 3 Tr. zákona dvíha trestná sadzba na rozmedzie 6 – 10 rokov. Vzhľadom na okolnosť, že u obžalovaného boli zistené len priťažujúce okolnosti, jedná sa v jeho prípade o 11x súdne trestanú osobu, bolo by na mieste ukladať trest minimálne v polovici takto zvýšenej trestnej sadzby. Súd však zobral do úvahy skutočnosť, že konanie obžalovaného vo vzťahu ku zločinu ublíženia na zdraví dosiahlo len štádium pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zákona a preto ukladal obžalovanému kratší trest v trvaní 7 rokov nepodmienečne do ústavu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona.

V rámci adhézneho konania si poškodení N. E. a J. G. Q., P. B. uplatnili nároky na náhradu škody titulom straty na zárobku vo výške 200.- Eur, náhrady vynaložených nákladov za poskytnutú zdravotnú starostlivosť vo výške 865,81 Eur. Nárok J. G. Q., P. bol uplatnený už v prípravnom konaní, bol aj reálne vyčíslený, nie sú pochybnosti o tom, že tieto náklady boli skutočne vynaložené a preto súd návrh priznal v plnom rozsahu a pri uznaní viny zaviazal obžalovaného na jeho náhradu. Pokiaľ sa týka poškodeného N. E., tento nárok nebol presne špecifikovaný, ani doložený takými dôkazmi, ktoré by umožňovali priznať tento nárok, preto súd poškodeného N. E. odkázal s celým nárokom na náhradu škody na civilný proces podľa § 288 ods. 1 Tr. poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 (pätnásť) dní odo dňa jeho oznámenia, cestou tunajšieho súdu ku Krajskému súdu v Banskej Bystrici. Oznámením rozsudku je aj jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Tr. poriadku).